

Prospektering med oväntat resultat

Åke Hélen

En dag i somras kom min gode vän Olle Grönvall hem till mig med ett par stuffer som verkade synnerligen intressanta. Vad man kunde se med blotta ögat var det kvartsit med inslag av kopparkis och pyrit. Efter någon vecka gjorde vi sällskap till fyndplatsen. Den låg vid en relativt nyupptagen skogsväg.

Fyndet låg på två ställen så långt vi kunde se och bestod av krossade block. Vi plockade med oss en bra laddning som man brukar göra och alla stofferna innehöll kopparkis och pyrit.

Olle hade skaffat sig ett skuldspjut. Med ett sådant kan man testa om det finns guld i bäckar och grunda sjöar och även i stuffer. Alltnog, Olle fick för sig att testa en stuff. Han kom över till mig och demonstrerade. Jag trodde inte mina ögon och öron! Det tutade i lurarna och blinkade för guld i elektroniklådan på spjutet. Vi tittade på varandra och började se ljusst på framtiden.

Alltnog, Olle skickade en stuff till Mineraljakten och jag hade möjlighet att få en bit analyserad på Enåsens laboratorium. Jag fick mitt svar först: 2,75 gram guld per

ton. Det hela började utveckla sig på ett sätt som gjorde oss ganska knäsvaga. Sedan kom Olles svar från Mineraljakten: 3,1 gram per ton!

Nu blev Boliden intresserat och vi bestämde en dag för att tillsammans titta på fyndet. Vi kom dit och det blev förstås ett väldigt diskuterande ända tills någon hittade en stuff med ett halvt borrhål i. Borrhålet var av den dimensionen att det inte kunde ha gjorts på platsen. Vi åkte hem med en del frågetecken. Efter en tids detektivarbete konstaterades att man kört två lass från gruvan i Enåsen till den här vägstuppen. Ingen kan förklara varför.

Sic transit gloria mundi! Olle och jag blev inte rika den här gången. Men vi kämpar vidare.